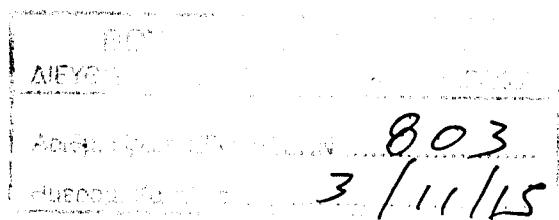

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΣΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Θέμα: «Ανάγκη για αποτροπή παράνομων προσωπικών επιδιώξεων στελεχών της κυβέρνησης για αλλαγή του χαρακτήρα διδασκαλίας του μαθήματος των θρησκευτικών»

Στο Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα Ελλάδος πληροφορηθήκαμε από την Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων ότι στις 7 Οκτωβρίου του τρέχοντος έτους, δρομολογήθηκε υπογεγραμμένο από τον Πρόεδρο της ως άνω & Δόκτωρα Θεολογίας, κ. Κωνσταντίνο Σπαλιώρα, επιστολή/υπόμνημα προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο και δι' αυτού προς τους Ιεράρχες της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Ελλάδος, το οποίο ανέφερε τις θέσεις της Πανελλήνιας Ένωσης Θεολόγων (ΠΕΘ) στο επίκαιρο ζήτημα του αναγκαίου καθορισμού του χαρακτήρα & του περιεχομένου του μαθήματος των θρησκευτικών στη β' βάθμια εκπαίδευση, κατά την ελληνική νομοθεσία.

Είναι γνωστό στο πανελλήνιο, ότι ανακινήθηκε το ζήτημα των απαλλαγών από το μάθημα των θρησκευτικών, κατόπιν πρωτοβουλίας της νέας Αναπληρώτριας Υπουργού Παιδείας, κ. Σίας Αναγνωστοπούλου. Μετά τις άμεσες, γενικευμένες και έντονες αντιδράσεις του Μακαριωτάτου, πολλών Ιεραρχών, πανεπιστημιακών καθηγητών, της Πανελλήνιας Ένωσης Θεολόγων και πλήθους κληρικών και λαϊκών, αναγκάστηκε να αναδιπλωθεί και ουσιαστικά να αποδεχθεί, ότι το ζήτημα αυτό, έχει λυθεί οριστικά με τελεσίδικες αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων, που δεσμεύουν τη διοίκηση και επομένως την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Όμως, στην προσπάθεια να ικανοποιηθούν: α) πολιτικά σχέδια που προέρχονται από κέντρα αποφάσεων, εντός και εκτός των συνόρων της Ελλάδας και β) μόνιμες, μύχιες επιθυμίες που προκύπτουν από ιδεολογικές εμμονές ορισμένων πολιτευτών ή/και εν ενεργείᾳ βουλευτών, το Υπουργείο Παιδείας φαίνεται να προσανατολίζεται, συνεπικουρούμενο από μερίδα των ΜΜΕ και από ελάχιστα -τα γνωστά - άγνωστα- πρόσωπα του θεολογικού χώρου, στο να επιχειρήσει αλλαγή του χαρακτήρα και του περιεχομένου του μαθήματος των θρησκευτικών με βάση τα πιλοτικά Προγράμματα Σπουδών (Δημοτικού-Γυμνασίου) του 2011, που, ως γνωστό, αναστάτωσαν την ελληνική κοινωνία, αποδοκιμάστηκαν πανταχόθεν και πάγωσαν, ουσιαστικά, από το 2013.

Οι θέσεις της ΠΕΘ, βασισμένες σε επιστημονικά συνέδρια και ημερίδες και άπειρες δημοσιεύσεις είναι σαφείς, ξεκάθαρες, μας εκφράζουν δε και τις υιοθετούμε απόλυτα. Απαριθμούνται, ως εξής:

Α. Το νέο πολυθρησκειακό Πιλοτικό Πρόγραμμα, με τον αντιχριστιανικό του χαρακτήρα και το αντιεπιστημονικό και αντιπαιδαγωγικό του περιεχόμενο, στοχεύει αποδεδειγμένα στη διάβρωση και αλλοίωση της ορθοδόξου πίστεως της νεότητας. Δεν είναι τυχαίο -και το αντιλαμβάνεστε- ότι το παραπάνω Πρόγραμμα των Θεολόγων του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου (ΠΙ), που μετεξελίχτηκε σε Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ), το υποστηρίζουν και είναι έτοιμοι να το εφαρμόσουν και να το επιβάλουν ορισμένοι πολιτικοί, με τη στήριξη κομματικών μηχανισμών, ΜΜΕ, μελών του ΔΣ της ΟΛΜΕ και άλλων εχθρικώς διακειμένων προς στην χριστιανική πίστη και την Εκκλησία.

Β. Η Εκκλησία της Ελλάδος, όπως τόνισε και ο Αρχιεπίσκοπος, λειτουργεί με βάση το Σύνταγμα, το Ευαγγέλιο και τις συνταγματικά νόμιμες διατάξεις του Καταστατικού της χάρτη. Θεωρούμε, ότι εν όψει των τελευταίων γεγονότων και προθέσεων, όπως εκφράζονται, είναι ανάγκη η Εκκλησία να επιμείνει αφενός, στην εφαρμογή του Καταστατικού της χάρτη, ο οποίος αναφέρει ότι: «η Εκκλησία της Ελλάδος συνεργάζεται μετά της Πολιτείας, προκειμένου περί θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος ως τα της Χριστιανικής αγωγής και νεότητος» και αφετέρου στην ενεργοποίηση των νομοκανονικών διατάξεων, που αφορούν στο έργο της αρμόδιας Συντακτικής Επιτροπής «επί της χριστιανικής αγωγής της νεότητας», που είναι «η εισήγηση περί του περιεχομένου των βιβλίων του μαθήματος των Θρησκευτικών».

Γ. Πρέπει να τονισθεί ότι το ΙΕΠ, ως συντονιστικός φορέας της συγγραφής αυτών των πολυθρησκειακών Προγραμμάτων Σπουδών για τα Θρησκευτικά, καθώς και οι δύο Επιτροπές που συστάθηκαν το 2010 και 2014 για τη σύνταξή τους, ενήργησαν μονομερώς, αυθαίρετα και αυταρχικά καθώς, ούτε συνεργάστηκαν, ούτε διαλέχθηκαν με την Εκκλησία, τους Θεολόγους και τις Θεολογικές Σχολές, όπως απαιτεί το δημοκρατικό, πολιτικοκοινωνικό, και πολιτειακό πλαίσιο της εποχής μας. Οι άμεσα παραπάνω ενδιαφερόμενοι φορείς «πληροφορήθηκαν» το περιεχόμενο του Προγράμματος Σπουδών από το αντίστοιχο ΦΕΚ, όταν δηλαδή δεν μπορούσαν πλέον να πράξουν απολύτως τίποτα.

Δ. Φυσικά, η διδασκαλία των θρησκειών στο ελληνικό σχολείο είναι μια αυτονόητη ανάγκη. Πρέπει, δε, να λάβει χώρα σε κατάλληλο αινά περίπτωση ηλικιακό στάδιο, ώστε να γίνουν κατανοητά από τους μαθητές τα διάφορα δόγματα, χωρίς τον κίνδυνο της σύγχυσης. Ωστόσο, επίσης αναμενόμενο είναι, ότι θα πρέπει να υπάρχει ξεκάθαρη διάκριση ανάμεσα στη βιωματική διδασκαλία της χριστιανικής πίστης, από τη μια, και στην πληροφόρηση των μαθητών, γενικά, για το θρησκευτικό φαινόμενο και την ιστορία των θρησκειών από την άλλη. Απαραίτητη και απαραβίαστη προϋπόθεση επίσης για τη διδασκαλία των θρησκειών θεωρούμε, ότι είναι η μεθοδική εξέταση και έρευνα κάθε θρησκείας ξεχωριστά και όχι όλων μαζί στην κάθε ώρα διδασκαλίας, με τη μορφή του θρησκευτικού συγκρητισμού, από τη χοάνη του οποίου, όπως στοχεύουν αυτά τα Προγράμματα, αποσκοπείται κάθε μαθητής να επιλέγει εκείνες τις θρησκευτικές αλήθειες που τον εκφράζουν για να δημιουργήσει τη δική του ατομική αντίληψη για τον Θεό.

Ε. Ειδικότερα, ως προς το τελευταίο, είναι ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ η δίλωση των υποστηρικτών του πολυθρησκειακού μοντέλου ως προς τη διαφύλαξη του χριστιανικού χαρακτήρα του μαθήματος με

επιχειρήματα ποσοτικά! Διαβάζουμε για ποσόστωση (70% και 30%), που δήθεν εξασφαλίζει την προτεραιότητα της Ορθόδοξης πίστης έναντι των άλλων θρησκευμάτων, που συμπεριλαμβάνονται στη διδακτέα ύλη. Θεωρούμε μια τέτοια αντίληψη σκόπιμα παραπλανητική, καθώς, είναι προφανές, ότι δεν τίθεται ζήτημα ποσοτικό αλλά ποιοτικό. Στη αντιεπιστημονική και αντιθεολογική μείζη των θρησκειών με τον Χριστιανισμό και στη διδασκαλία τους με τρόπο που να καταλύονται οι ταυτότητες, οι ιδιαιτερότητες, οι διαφορές και να συγχέονται τα δόγματά τους, εντοπίζονται τα προβλήματα των πολυυθρησκειακών Προγραμμάτων. Όταν, για παράδειγμα, η "αγιότητα", όπου αναφέρεται στα παραπάνω πλαίσια -κάκιστα και λανθασμένα- ως έννοια που αφορά και τις θρησκείες, ακόμη και αν η αναφορά σε Ορθόδοξους αγίους είναι εκτενέστερη, η εξίσωσή των αγίων μας με τα ιερά πρόσωπα των θρησκειών, σχετικοποιεί την όποια ποσοτική μέτρηση και κυρίως, αποπροσανατολίζει τους μαθητές από την ουσιαστική και ορθή ερμηνεία του όρου: «άγιος/αγία». Είναι δε και επιστημολογικά αφελές, το να απλοποιούνται τέτοιες έννοιες, που έχουν εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο σε διαφορετικά θρησκευτικά συστήματα. Εξάλλου, δεν είναι τυχαίο, ότι ουδέποτε διαχρονικά η ορθόδοξη παράδοση υιοθέτησε ή ενέκρινε πολυυθρησκειακή ή πολυομολογιακή διδασκαλία για τα ενήλικα ή τα ανήλικα μέλη της.

Το μοντέλο που υιοθετείται στα ως άνω Προγράμματα, έχει ήδη δεχτεί δριμύτατη κριτική, όπου εφαρμόστηκε. Στην δε αξιολόγηση της εφαρμογής του στο Ηνωμένο Βασίλειο (2010) γίνεται λόγος για "σύγχυση" και για "θολό τοπίο", όπως καταγράφηκε χαρακτηριστικά, από τους εκεί εκπαιδευτικούς και τους μαθητές.

Επειδή η ορθή διάσταση της διδασκαλίας των θρησκευτικών κατοχυρώνεται μόνον από το Σύνταγμα της χώρας μας και ταυτίζεται με τη βιωματική παρουσίαση του ορθόδοξου χριστιανικού δόγματος στους έλληνες μαθητές.

Επειδή καθαυτή η ορθή διδασκαλία του ορθόδοξου χριστιανικού δόγματος επουδενεί δεν καταφέρεται εχθρικά ή επιθετικά προς οποιοδήποτε άλλο θρησκευτικό δόγμα της υφηλίου, αλλά αντίθετα, σέβεται στον απόλυτο βαθμό την αξία του ανθρώπου και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, όπως και όποτε αυτά διατυπώθηκαν την τελευταία εβδομηντακονταετία.

Επειδή η διατήρηση και προαγωγή του ορθόδοξου χριστιανικού δόγματος χαρακτήρισε ανέκαθεν τα Πολιτειακά Κείμενα της πατρίδας μας, όποτε αυτά συντάχθηκαν, εν μέσω πολυαίμακτων και υπεράνθρωπων αγώνων των Ελλήνων ενάντια στους καταπιεστές τους.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, ερωτάσθε:

1. Σκοπεύετε να αναλάβετε την κατάλληλη πολιτική πρωτοβουλία, ώστε να διεξαχθεί διάλογος για την αναμόρφωση της διδασκαλίας του μαθήματος των θρησκευτικών, με τιμήτιμο προαπαιτούμενο την μη ποιοτική και ποσοτική υπαναχώρηση από το περιεχόμενο της διδακτέας ύλης των ετών 2003-2006;

2. Σκοπεύετε να αναλάβετε την κατάλληλη πολιτική πρωτοβουλία, προκειμένου να ανασταλεί η εφαρμογή των πολυθρησκειακών Προγραμμάτων του ΙΕΠ (2011 και 2015), που επιχειρούν να εισάγουν έναν θρησκευτικό συγκρητισμό, με απότερο σκοπό την προώθηση μιας «ατομικής θρησκείας» με στοιχεία από διαφορετικές θρησκευτικές παραδόσεις, αναμεμιγμένες με τρόπο γνωσιολογικά αφελή και θεολογικά απαράδεκτο;
3. Σκοπεύετε να αναλάβετε την κατάλληλη πολιτική πρωτοβουλία, προκειμένου να επιδιωχθεί η αναμόρφωση του περιεχομένου του μαθήματος των Θρησκευτικών, ώστε να έχει κύριο άξονα την βιωματική & γνωστική επαφή των μαθητών με την ζώσα εκκλησιαστική ορθόδοξη παράδοση, που αποτελεί και την πίστη της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων μαθητών, των οποίων τη θρησκευτική συνείδηση καλείται, με βάση το Σύνταγμα, να αναπτύξει το Ελληνικό Σχολείο σε όλες τις βαθμίδες του;
4. Σκοπεύετε να αναλάβετε την κατάλληλη πολιτική πρωτοβουλία, προκειμένου η σύνταξη των Αναλυτικών Προγραμμάτων να γίνει με τη συμμετοχή των ειδικών της Παιδαγωγικής και της Διδακτικής του μαθήματος των Θρησκευτικών (μελών ΔΕΠ και μάχιμων εκπαιδευτικών που έχουν σχετικές σπουδές και διδακτική εμπειρία), οι οποίοι, επιστημονικά, αποτελούν τους αληθινούς εμπειρογνώμονες για τη σύνταξη Προγραμμάτων για το μάθημα των Θρησκευτικών;
5. Σκοπεύετε να προβείτε στην επιστημονική πλοτική εφαρμογή και αντικειμενική αξιολόγηση των όποιων Αναλυτικών Προγραμμάτων προταθούν, πριν τη γενίκευση της εφαρμογής τους;
6. Σκοπεύετε να αναλάβετε την κατάλληλη πολιτική πρωτοβουλία, προκειμένου να υπάρχει διαρκής και γόνιμος διάλογος με τους άμεσα ενδιαφερόμενους φορείς, που είναι η Εκκλησία και ο θεολογικός κόσμος, σε όλη τη διαδικασία της αναμόρφωσης των Αναλυτικών Προγραμμάτων που αφορούν στο μάθημα των Θρησκευτικών;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος